

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obžalovaného **JUDr. M. V. a spol. pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody** podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné na neverejnom zasadnutí konanom 21. januára 2010 o odvolaní obžalovaného JUDr. M. V., Mgr. P. P. a J. V. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 5. októbra 2009, sp. zn. PK 1Tš/7/2006, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnutý rozsudok **sa z r u š u j e** v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. **sa vec vracia** Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, aby ju v potrebnom rozsahu **znovu prejednal a rozhodol**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku bol obžalovaný JUDr. M. V. uznaný za vinného z trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona účinného od 1. januára 2006, marenia úlohy verejného činiteľa z nedbanlivosti podľa § 327 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a pomoci k trestnému činu podplácania podľa § 21 ods. 1 písm. d/ k § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona účinného od 1. januára 2006,

obžalovaný Mgr. P. P. pre trestný čin podplácania podľa § 161a ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006,

obžalovaný J. V. za vinného z trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 v súbehu s trestným činom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Za to Špecializovaný trestný súd v Pezinku podľa § 333 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 odsúdil obžalovaného JUDr. M. V. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 uložil obžalovanému aj peňažný trest vo výmere 10 000 €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 ustanovil pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, obžalovanému náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

Obžalovanému Mgr. P. P. uložil prvostupňový súd podľa § 161a ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 58 ods. 1, písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 mu výkon trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Obžalovanému J. V. podľa § 160a ods. 2 Tr. zák., § 35 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložil úhrnný trest odňatia slobody na 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 39a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do 1. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie všetci obžalovaní. Odvolanie odôvodnil iba obžalovaný JUDr. M. V., ktorý v písomných dôvodoch poukázal na okolnosť,

že sudcovia Špecializovaného trestného súdu nemôžu byť zákonnými sudcami, nakoľko ich na uvedený súd nepridelila Súdna rada, časť dokazovania bola vykonaná pred Špeciálnym súdom, ktorý bol označený ako neústavný, ďalej poukázal na rozpory vo výpovediach svedka K. tú okolnosť, že prvostupňový súd oprel jeho vinu aj na výpovediach svedkov, ktorých výpovede však na hlavnom pojednávaní neprečítal. Napokon namietol tú skutočnosť, že Špecializovaný trestný súd nepredložil odvolaciemu súdu jeho návrh na odňatie a prikázanie jeho trestnej veci inému súdu a vo veci rozhodol.

Na podklade podaných odvolaní Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že odvolania sú dôvodné.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa: o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia návrh strany na odňatie a prikázanie veci nebráni vykonaniu nariadeného úkonu trestného konania, ak podľa súdu návrh neobsahuje dôležitý dôvod podľa odseku 1. O návrhu strany, ktorý je založený na tých istých dôvodoch, pre ktorý už bolo rozhodnuté, sa nekoná.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný JUDr. M. V. prostredníctvom svojho obhajcu už na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. augusta 2009 podali návrh na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Tr. por.

Samosudca vyzval obžalovaného, aby svoj návrh podal v písomnej podobe. V nariadenom úkone bolo pokračované a po odročení hlavného pojednávania obžalovaný prostredníctvom obhajcu podali dňa 28. septembra 2009 písomný návrh na odňatie veci a prikázanie ktorémukolvek krajskému súdu. Totožný návrh predložil súdu aj 30. septembra 2009.

Špecializovaný súd následne 30. septembra 2009 vykonal hlavné pojednávanie, ktoré prerušil a 5. októbra 2009 meritórne rozhodol napadnutým rozsudkom.

Z dôvodu zabránenia zbytočným priet'ahom v konaní môže byť vykonaný nariadený úkon trestného konania aj potom, čo niektorá strana podala návrh na odňatie a prikázanie veci, ak podľa uváženia súdu tento návrh neobsahuje dôležitý dôvod. **To však nezbavuje súd povinnosti predložiť takýto návrh na rozhodnutie najbližšie nadriadenému súdu.** Nekoná sa **len o návrhu**, ktorý obsahuje rovnaké dôvody ako návrh, o ktorom už bolo rozhodnuté. Súd na takýto návrh neprihliada a pokračuje v konaní, ako by nebol urobený.

O takomto návrhu - na odňatie a prikázanie veci - doposiaľ rozhodnuté nebolo.

Úkonom trestného konania je napríklad hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie.

Nepochybil preto súd prvého stupňa, keď pokračoval v hlavnom pojednávaní v presvedčení, že návrh obžalovaného nie je dôvodný, avšak k rozhodnutiu vo veci samej, najmä rozhodnutiu o vine a treste, musí predchádzať definitívne vyriešenie otázky, či existujú dôležité dôvody, na základe ktorých by vec mala byť namietanému súdu odňatá a prikázaná inému súdu.

Z hore uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolania obžalovaných považoval za čiastočne dôvodné a rozhodol tak, že z procesných dôvodov, bez ďalšieho preskúmavania veci, zrušil napadnuté rozhodnutie a prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 21. januára 2010

JUDr. Peter H a t a l a , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová